

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena septima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS PRIMI

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΛΙΟΝΤΣΟΣ.

- 320 **Ι** 'Ακχ', ὦ 'Ιακχε.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε.
 ΞΑΝΘ. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο, δέσποθ', οἱ μεμνημένος
 Ἐνταυθά πε παίζεσιν, ἐς ἔφραζε γὰρ.
 Ἄιδεσιν ἐν τ' Ἰακχον, ὄντω Διαγόρας.
 ΔΙΟΝ. Καί μοι δοκῶσιν ἡσυχίαν τοῖσι γ' ἄγω
 325 Βέλπρον ὄβρι, ὡς ἀν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟΡ. 'Ιακχ', ὦ πολυπμήτοις
 Ἐδραῖς σθάδε ναίων.
 'Ιακχ', ὦ 'Ιακχε,
 Ἐλθέ τόνδ' ἀνά λειμῶνα χορδύσαν,
 330 Ὅσις ἐς Διασώτας,
 Πολύκαρπον μὲν πινάσαν
 Ἀμφὶ κρατὶ σὺ βερούσα
 Στεφανον μύετον.
 Θεασεῖ δ' ἐγκατακρύων
 335 Ποδὶ τὰν ἀκόλατον
 Φιλοπαύγμονα πρῶταν,
 Χαλίτων πλείων ἔχουσαν
 Μέρθ', ἀγνίω, ἱεράν,
 Ὅσοις μύεσι χορείαν.
 340 ΞΑΝΘ. Ὡ πότνια πολυτίμητε Δήμητρε[⊙] κόρη
 Ὡς ἡδύ μοι προσέπνυσε χορείων κρεῶν.
 ΔΙΟΝ. Οὐκην ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν πὲρ χὲρδῆς λάβης.
 ΧΟΡ. Ἐγειρε Φλογέας λαμπά-
 δας· ὅρ' χεῖρσιν γὰρ ἦκεις
 345 Τινάσαν Ἰακχε,
 Νυκτέρω τελετῆς Φωσφόρ[⊙] ἀγῆς,
 Φλογί[⊙]

v. 321. Τῆτ' ἔτ' ἐκείνο] In Acharnens. v. 41. τῆτ' ἐκείν' ὄνομα λέγον. Hippocrates Epist. 12. initio: τῆτο ἐκείνο, Δημάργε, ἔπερ εἰκάζομεν. Hoc illud est, De magete, quod nos conficiebamus.
 v. 323. ὄν τις Διαγόρας] Ironice, ut dicit Scholia-

ftes ex auctoritate Aristarchi; nam Diagoras erat atheus, & non cantabat nec celebrabat deos. Vide in Avibus ad v. 1073.

v. 330. Θεασάτας] Vide ad Nubes v. 508.

v. 331. Τινάσαν ἀμφὶ κρατὶ — σθάδε] Etiam Bacchantes

SCENA SEPTIMA.

CHORUS MYSTARUM, XANTHIAS, BACCHUS.

- 320 CHOR. Jacche, ô Jacche!
 Jacche, ô Jacche!
 XANTH. Hoc illud est, Here, nimirum initiati
 Hic alicubi ludunt, quos nobis narrabat.
 Nam Jacchum cantant, quem Diagoras solebat.
 BACCH. Et mihi ita videntur, igitur silentium habere
 325 Optimum est, ut rem perspicue sciamus. (*cognoscamus*)
 CHOR. Jacche, ô qui sanctissimas
 Sedes hic incolis (*habitas:*)
 Jacche, ô Jacche,
 Veni, ut tripudies in isto prato,
 330 Ad sacrum coetum:
 Quatiens illam, quae multis fructibus
 Pullulat circa caput tuum,
 Coronam myrti:
 Et audaci saltans
 335 Pede liberam illam &
 Jocosam, quae tuum decus est
 Gratiarum & leporum plurimum
 Habens, *illam inquam* sacro sanctam
 Choream inter sanctos mystas *saltans*.
 340 XANTH. O veneranda & sanctissima Cereris filia:
 Quam suavis odor porcinae carnis me afflavit.
 BACCH. Igitur quietus eris, si nonnihil intestini accipias.
 CHOR. Excita flammeas lampadas; nam advenis in manibus *eas*
 345 Quatiens, ô Jacche,
 Lucifer nocturnae initiationis,

Cum

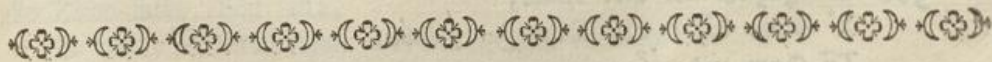
chantes caput quatlebant. Eurip. in Bacchis vs. 185. *πῶς αὖ χροῦσιν* — καὶ κρᾶτα οἰσῶν;
 vs. 334. *Ἐγκατακρῖον*] Infra, vs. 377. *ἐκρῖον* itidem
 de saltatione.
 vs. 341. *Ἦς ἰδὺ*] Servus famelicus cito sentit nido-

rem porcinae.

vs. 343. *Ἐγείρο φλογίας*] Euripides in Bacchis vs. 145.
 ὁ Βακχὺς δὲ ἔχων πυρρῶδη φλόγα πίνκας ἐκ ἰδαθῶν
 αἰσῶν] Bacchus autem habens igneam flammam piceae in
 ferula, ruit. Vid. infra vs. 1237.

Cum flamma: refulget autem pratum:
 Et genu palpitat fenum,
 Excuitque moerores,
 350 Et longaevae aetatis
 Veteres annos,
 Prae veneratione sacra.
 Tu vero qui lampade luces.
 Procedens educ in flo-
 355 ridum & palustre solum
 Saltatricem juvenum pubem, ô beate.

E P I R R E M A.

S E M I C H O R I O N.

S E M. Lingua favere oportet & e nostris choris excedere,
 Quicumque imperitus est hujusmodi verborum, aut mentem non habet
 puram,
 Aut germanarum orgia Musarum nec scit adhuc, nec saltavit;
 360 Nec Cratini Taurivori linguae Bacchanalibus est initiatus;
 Aut scurrilibus versibus delectatur, intempestive inquam scurrilibus:
 Aut hostilem conjurationem non sedat, nec benevolus est civibus,
 Sed excitat eos & inflammat proprii lucri cupidus:
 Aut muneribus corrumpitur praefes urbis, dum ea seditionum jactatur tem-
 pestatibus,
 365 Aut castellum prodit, aut naves, aut res vetitas mittit
 Ex Aegina, Thorycion aliquis, vicefimarum collector perditissimus,
 Coria & lintea & picem mittens in Epidaurum,
 Aut pecuniam hostium navibus aliquam dare jubet:
 Aut concacat Hecatae statuas, choris dithyrambicis aliquis qui succinit:

Aut

Ibid. καθαρῶν.] Ita Ed. Farrei. Aldina & quae inde expressae καθαρῶν.

vf. 360. Κρατίνος τῷ Ταυροδόχῳ] Bacchi epitheton est ταυροδόχῳ, ut testatur Hefychius, Suidas & Scholiastes; tribuit autem Bacchi epitheton Cratino, tanquam vinoso, & quasi alteri Baccho. Hinc etiam dicit Βακχίῳ Κρατίνος pro Βακχίῳ Διονύσου. De Cratini vinolentia vid. ad Pacem vf. 700.

Ibid. Μῆδῃ — βακχίῳ ἐπιτίθειν] Una voce ἀβακχίῳ. Eurip. in Bacchis vf. 472. ἀβῶν ἀβακχίῳ ποιεῖν ἰδίῳ βῆ τῶν. Quae scire nefas illos homines, qui non sunt initiati sacris Bacchi.

vf. 365. τὰ πῶρον ἀποτίμη] In Equitibus vf. 282. ἐξαγαγόν γε τὰ πῶρον. In Thesmoph. vf. 370. τὰ πῶρον τὰ τε τοῖσιν ἰχθύοις τοῖς ἡμετέροις λίγισιν.

vf. 367. Πύλας] Nempe ad naves illinendas. In Acharn. vf. 189. ἔξωσι πύλας καὶ νεῶν παρασκευῆς. Illos ergo jubet abesse ab illis sacris, qui mittunt hostibus res necessarias ad instruendas naves, ut sunt coria ad muniendos remos, vela, pix.

vf. 368. Χεῖμαλα τοῖς ἑντιπάλαιον ναυσί] In Equitibus vf. 278. πύλαι ἢ ἀνδρῶν ἰσθμὸν δίκουμι, καὶ φῆμα ἰξάγῃν τῶσι Πελοποννησίων περιερί ζυμῆμαλα.

vf. 369. Κατατῶν ἢ Ἐκαταῖων, κυκλίσει χοροῖσιν ὑπᾶ.

- 370 Ἡ τὸς μισθὸς τῆ ποιητῶν ῥήτωρ ὦν, εἴτ' ἀποτρῶγῃ,
 Καμφθηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελευταῖς ταῖς τῆ Διονύσου.
 Τύτοισι ἀπαυδῶ, κ' αὐθις ἀπαυδαί, καὐθις μαλ' ἀπαυδῶ,
 Ἐξίταδ' ἰμύταισι χοροῖς. ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπῶν,
 Καὶ πανυχίδας ταῖς ἡμετέρας, αἱ τῆδε φρέπθου ἐορτῆ.
- 375 ΗΜ. Χάρῃ δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
 Εἰς τὸς θύαιθεις κόλπυς
 Λειμώνων, ἐγκρῶων,
 Καὶ σκώπιον, καὶ παίζων,
 Καὶ χλιδάζων. ἡείτη)
- 380 Δ' ἐξαρκύντως. ἀλλ' ἔμβα,
 Ἄ ὅπως αἴρης τῶ Σώτειραν γενναίως
 Τῆ Φωνῆ μολπάζων,
 Ἡ τῶ χρέων σῶζειν Φῆσ' ἐς ταῖς ὄρας,
 Κἂν Θωρυκίω μὴ βέλη).
- 385 ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἐτέραν ὑμῶν ἰδέαν τῶ χειροφόρον βασιλείαν
 Δήμητρα θεῶν ὀπκοσμῶντες ζαθίας μολπαῖς κελαδεῖτε.

Μ Ε Λ Ο Σ Κ Ω Λ Ω Ν

- ΗΜ. Δ ἡμυτερ ἀγνῶν ὀργῶν
 Ἄνασσα, συμπαραστάτῃ,
 Καὶ σῶζε τῆ σαυτῆς χορόν.
- 390 Καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
 Παῖσαί τε καὶ χορεύσαι,
 Καὶ πολλὰ μὲ γελοῖα μ' εἶ-
 πεῖν, πολλὰ δὲ σπυδαῖα, καὶ
 Τῆς σῆς ἐορτῆς ἀξίως
- 395 Παῖσαντα καὶ σκώφαντα, νι-
 κήσαντα ταιμῶντα.

ΧΟΡ.

Ἐπάδων] Scholiastes dicit Cinefiam hic intelligi, qui contumelia affecerit statuas Hecatae: iste in Avibus Comici vs. 1403. dicit se esse Κυκλιδοδίσκαλον. ubi Scholia: ἀπὸ τῆ, διθυραμβοποιῶν. De impietate ejus erga deos videri potest Harpocration in Κινσίας. Potest autem verbum καταπιλᾶν accipi pro contempnere, ut καταπαρθεῖν non semel apud Comicum. Sed videtur Cinefias re ipsa percacasse simulacrum aut potius facellum aliquod Hecatae, qualia vulgo ante aedes

erant sita: hinc etiam Scholiastes supra ad vs. 153. de eo dicit: δοκεῖ δὲ κατηχημονικῶν τῶ τῆ Ἐκείνης ἀγαλλματῶν. quo etiam alludere videtur Comicus in Eccles. vs. 330. τί τὰ τοῖ σοι τὸ πύρρον ἐστὶ; καὶ πῦρ Κινσίας σὲ κατατετίλλουσι; vs. 376. Εἰς εὐαθεῖς κόλπυς] Supra, vs. 354. ἐπ' ἀνθρόρον δάπεδον. Infra vs. 444. ἀνθρόρον ἀν' ἀλυστῶν. vs. 451. ἐς πολυρόδου λειμῶνας ἀνθρομάθεις. Euripides in Bacchis vs. 864. Χλοραῖς ἰμπαίξουσα λείμαν ἠδοναῖς

- 370 Aut mercedem Poëtarum, cum ipse sit Rhetor, arrodit,
Quia traductus fuerat in patriis Bacchi sacris.
Istis iterum iterumque edico,
Ut excedant e mystico choro. Vos vero excitate cantam,
Et pervigilia nostra, huic festo convenientia.
- 375 SEM. Procede nunc quisque strenue
In floridos sinus
Pratorum, tripudians,
Et ridens, & ludens,
Et subsannans; pransum est
- 380 Enim satis. Sed salta,
Et vide, ut servatricem Divam egregie extollas
Voce eam cantans,
Quae regionem se conservaturam profitetur in posterum etiam,
Etsi Thorycion hoc nolit.
- 385 CHOR. Age nunc alio genere hymnorum frugiferam reginam
Cererem deam ornantes, divinis cantibus celebrate.

CANTICUM VERSUUM X.

- SEM. Ceres orgiorum sanctorum
Regina, ades nobis
Et conserva tuum chorum;
390 Daque ut ego tuto omni tempore:
Ludere & saltare possim:
Multaque ridicula di-
cere, & multa etiam seria: &
Quando condigne tuo festo
395 Luserim & riferim, ut vi-
ctor coroner.

CHOR.

*in viridantibus prati deliciis ludens.*v. 383. [Εἰ τὰς ἄρας] In Thesm. v. 959. ἢ ἄρων
ἢ τὰς ἄρας.v. 384. [Θουροκίον] Nam iste hostibus Atheniensium
favebat: supra v. 366.v. 387. [HM.] Aldina & sequaces non habent 'HM.
praemissum. Farrei autem Ed. habet.v. 383. [Συμπαράσται] Aeschylus in Agamemnone
v. 1086. ἢ δὲ αὐτὸς δυσφημῶσα ἢ θεῶν καλῶ, ἔδαν προ-σέκου! ἐν γῶσι παρασταῖν. Haec vero rursus male omni-
nans deum invocat, cui minime convenit assistere in iudici-
bus. In Septemthebana v. 675. ἔτ' — διὰ τὴν (τὴν
δικὴν) αὐτῆ συμπαράσταιν πύλας. Neque puto ipsam
(Fustitiam) ei prope assistere. ubi Scholia: βοηθῶσα, auxi-
liari.Ibid. [Συμπαράσται καὶ σῶζε] In Pluto v. 326. ὅπως
δὲ μοι καὶ πάλαι συμπαράσται ἴσασθε, καὶ σῶθις ἐν-
τας τὰ θεῶν. Ubi vid. Notam.

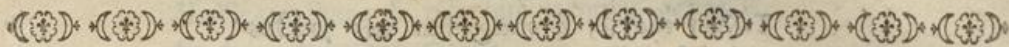

CHOR. Eja age, nunc etiam festivum istum deum

Vocate huc

Cantibus, sodalem

400 Hujus choreae.

ALIUD CANTICUM VERSUUM XVIII.

SEM. Jacche sancte, carminis hoc festo cantari soliti

Suavissimi inventor, huc ades & nos comitare

Ad deam, & ostende quam

Longam viam sine labore conficias.

405 Jacche saltationis amans prosequere me:

Tu enim discidisti ad risum usque,

Et ad vilitatem hoc

Sandalium & istos pannos,

Et id excogitasti, ut impune

410 Ludere & saltare nobis liceat.

Jacche saltationis amans prosequere me.

Etenim limis adspectans puellae,

Modo vidi, & quidem admodum formosae

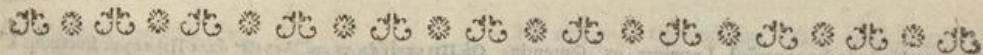
Colludentis, e tunica

415 Leviter scissa, promicantem papillam.

Jacche saltationis amans prosequere me.

ΧΑΝΤΗ. Ego vero libenter soleo comitari, & cum ipsa

Ludens saltare volo. ΒΑCCH. Et ego insuper.

STROPHE VERSUUM XV.

CHOR. Vultisne ergo ut simul

420 Taxemus Archedemum,

Qui septennis nondum habebat phratoras

Nunc

vf. 407. 'Επ' εὐτυχία] Thucydides VIII. sub init. ἢ τὴν καὶ τὴν πόλιν τι ἐξ εὐτυχιᾶν σαφροσύμῃ. Et quaedam rei in urbe contrahere ad exilitatem: dicitur etiam πρὸς εὐτυχιᾶν. Vid. in Avibus ad vf. 806.

vf. 413. & seq. Κατ' ἴδον — χιτωνίῃ — τιτθίαν προ- κέλευσεν] Idem dicit aliis verbis Euripides in Oreste vf. 834. φορέων μαζῶν ὑπερέλλουσι ἰσίδων· ex vestibus videns

mammam eminentem.

vf. 421. Ἐπίστρεψεν ἂν ἢ ἐξ ἰσοῦ φράτορας] Si pro φράτορας dixisset φρασύρας, sensus esset: qui septennis nondum produxit dentes aetatis indices; sed quia vult tanquam peregrinum perstringere Archedemum, ex inopinato φράτορας dixit pro φρασύρας. Vide Suidam in φρασύρας.

Νυκὶ δὲ δημαγωγεῖ
 Ἐν τοῖς ἀνα νεκροῖσι,
 Κάσι τὰ φῶτα τ' ἐκεῖ μοχθηρίας.
 425 Τὸν Κλειθέην δ' ἀκίω
 Ἐν ταῖς ταφαῖσι φωνῶν
 Τίλλεν ἑαυτῆ, ἔσπαράττειν τὰς γνάθους.
 Κακόπτετ' ἐγκεκυφῶς,
 Κἀλάει, κἀκεκρήγῃ
 430 Σέβινον, ὅτις ἐστὶν Ἀναφλύσιος.
 Καὶ Καλλίαν γε φασὶ
 Τῆτον τ' Ἴπποσίνο,
 Κύδρα λεοντιῷ ναυμαχεῖν ἐσημερίον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Θ.

ΔΙΟΝ. **Ε**χίτ' ἀν ἐν Φεάσαι νάν,
 435 Πλέτων ὄπερ ἰθάδ' οἰκεῖ;
 Ζέω γδ' ἐσμή, ζεπίως ἀφιγμένω.
 ΧΟΡ. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 Μή δ' αὖθις ἐπανάγη με.
 Ἄμ' ἰδ' ἐπ' αὐτίω τιῷ Ζύξαν ἀφιγμένω.
 440 ΔΙΟΝ. Αἴεοις ἀν αὖθις αὖγε, παῖ, τὰ φῶματ' α.
 ΖΑΝΘ Τετὶ τί ἦν τὸ φῶγμα
 Ἄμ' ἢ Διὸς Κόελθ' ἐν τοῖς φῶμασι;

ΜΕΛΟΣ

v. 423. Ἐν τοῖς ἀνα νεκροῖς] Locutur ex sententia
 mortuorum, quasi apud inferos deum sint vivi, apud
 superos autem sive in terris, mortui: & videtur mihi
 respexisse ad illud Euripidis: τίς οἶδεν εἰ σὸ ζῆν μὲν
 ἔστι κατθανεῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; quod infra, v.
 1518. profert Comicus, & v. 1114.
 v. 424. Τὰ φῶτα τ' ἐκεῖ μοχθηρίας] Lucianus in
 Timone: ἀλλὰ καὶ κολάων ἐστὶ τὰ φῶτα sed & adu-
 latorum primarius est. Gorgias in Encomio Helenae: ὅτι
 μὲν ἐν φόβῳ καὶ γένε τὰ φῶτα τ' ἐρώτων ἀνδρῶν καὶ γυ-
 ναικῶν ἢ γυνῆ, περὶ ἧς ὁ λόγος, δὲ ἀδελφῶν ἐδ' ὀπίσθις: quin
 autem ortu & genere primaria ex primariis viris & soe-
 minis sit haec mulier, de qua sermo est, plerisque non est
 ignotum. Heliodorus X. p. 472. & γὰρ ἐλχωντες μόνον,
 ἀλλὰ καὶ γένε τὰ βασίλεια τὰ φῶτα καὶ ἐξ ὀτάλα. Non
 enim indigenas tantum, sed & generis regii primarios &
 proximos. Euripides in Oreste v. 1247. Μυκων δὲ εἰ
 φίλα, τὰ φῶτα καὶ πελοποννησίων ἄεθλον. O dilectas
 Myconides, quae estis primariae in Pelasgico solo Argivorum.
 Theocritus Idyllio XV. v. 142. paullo aliter idem dicit:

Οὐ Πιλοπιδάα τε καὶ Ἀεγῶ ἀνα Πελασγοί. Lucretius l.
 Ductores Dannum delecti, prima virorum.
 v. 425. Κλειθέην] Ut mulieres solebant in funere
 sibi crines vellere, & genas lancinare, & plangere,
 ita hic Clisthenes dicitur facere mortuo Sebino Ana-
 phlystio; quod est nomen fictum viri, quasi qui solitus
 esset ipsum Sebinum ἀναπρασμύνει.
 v. 428. Ἐκώπτετο] Glosae: κώπτομαι, plango. In Ly-
 sistrata v. 399. ἢ γυνὴ πλ τὸ τίγος κώπτεσθ' Ἄδων
 φασίν. ubi vid. notam.
 v. 430. Σέβινον] Nomen fictum, ut dicit Scholiastes.
 unde sit formatum facile apparet: videtur autem allu-
 dere simul ad vocem Σεβάζω, quod est cognomen
 Bacchi, qui & ipse est καταφύγιος.
 Ibid. Ἀναφλύσιος] Quasi ex pago Attico Anaphlysto
 oriundus. Sed simul fit allusio ad verbum ἀναφλύειν.
 est autem ἀναφλύειν τὸ αἰδέσθαι masturbare, & arrigere. un-
 de ἀναπρασμύνειν arrigentes in Lyfistr. v. 1101. Abu-
 titur autem voce ἀναφλύσειμι similiter etiam Ecclesiast.
 v. 974. Ἀναφλύσειν ζῆτων τιν' ἀνθρώπων, — αὐτὴν σε

- Nunc autem dux populi est
 Apud supernos manes,
 Et principatum nequitiae illic obtinet:
 425 Clifthenem autem audio
 In sepulcris nates
 Vellicare suas, & pilantem lacerare genas.
 Et sane plangebat pronus,
 Et plorabat, & inelamabat
 430 Sebinum lascivum, quisquis esset Anaphlystius & masturbator.
 Quin & Calliam ajunt,
 Istum Hippobini petulci filium,
 Cunni leonina indutum decertare praelio navali.

SYSTEMA VERSUUM IX.

- 435 **Β**ΑCCH. Possetisne nobis indicare
 Plato ubinam hic habitet?
 Hospites enim fumus & modo huc advenimus.
 CHOR. Ne longius abeas,
 Neque iterum me interrogas;
 Sed scito ad ipsum ostium te pervenisse.
 440 **Β**ΑCCH. Tollesne rursus puer, stragula.
 ΧΑΝΘΗ. Quid hoc erat
 Aliud quam ingeminare Jovis Corinthum. (aut, Cimices in stragulis.)

C A N.

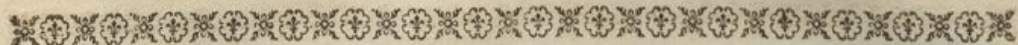
ἔπειτα, ὅτι οὐ προσδοκᾷ ἴσως.

vf. 432. & 433. Καλλιᾶν — ἢ ἰατροῦ] Pro ἰατροῦ. vid. in Avibus vf. 284. Significat autem vox ἰατροῦ nimiam incontinentiam circa usum Veneris; eam vim habet vox ἰατροῦ in compositione; Scholiastes: τὸ δὲ ἰατροῦ πρὸς τὴν ἐπι τὴν μεγάλην καμψύχου. ἰατροῦ. Vide Notam ad Nubes vf. 1066.

vf. 434. Ἐχθρῶν] Vid. ad Plutum vf. 960.
 vf. 442. Διὸς Κόρινθου ἐν τοῖς σπράγμασι] De illis qui eadem verba iterant & identidem repetunt proverbio dicebatur ὁ Διὸς Κόρινθου quod nunc usurpat Xanthias; quia, cum semel supra, vf. 165. ad ipsum dixerit Bacchus: οὐδὲ τὰ σπράγματα ἀδύς λαμβάνει· nunc iterum dicebat vf. 440. αἰεὶς ἀν' αὐτῆς αὐγῆς, παῖ, τὰ σπράγματα. Usitat hoc proverbio Pindarus Nemeorum VII. in fine: τὰυτὰ δὲ τοῖς πετρῶσι τ' ἀμυγδαλῶν ἀπορία τοῖσι τῶν οἴκων ἀτα, μαλιστακας Διὸς Κόρινθου· eadem ter quaterve repetere & inculcare, velut parenti filii solent, inopia verborum est, & nugator Jovis Corinthus. Originem proverbii talem tradunt fuisse;

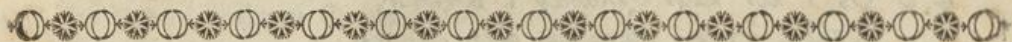
Cum aliquando Corinthiorum legatus apud Megarenses Colonos Corinthiorum, minaciter exoptularet, quod a Conditoribus suis defecissent, & aliquoties diceret: δικαιοῦς ἑπιτῶν ὁ Διὸς Κόρινθου, εἰ μὴ ἄλλοι δύναν· merito ingemiscens Jovis filius Corinthus (auctor urbis), ut poenas sumat; tunc Megarenses iratos ei verbera intendisse & dixisse: παῖς παῖς τ' Διὸς Κόρινθου. Haec ex Scholiis Pindari & Aristophanis. In Pindari Scholiis alia etiam traditur origo, nempe: Mendicum aliquem olim consultasse Oraculum Jovis Dodonaei de Corinthi regno invadendo: & responsum tulisse, ipsum tunc positurum regno, cum quis ei daret glebam terrae: deinde mendicantem eum in Corintho petiisse a rustico quodam panem; qui ei glebam dederit; cumque usus esset felici successu in occupando regno, eum urbem vocasse Jovis Corinthum, propter oraculum illud Jovis. Sed haec non tam originem proverbii docent, quam cum Corinthus dicitur Jovis. Vide Epistam. Oportune autem de stragulis dixit hoc proverbium Cimicus, quia Corinthiaca stragula celebrabantur; Antiphanes

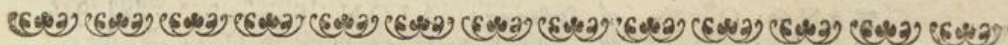
CANTICUM VERSUUM VIII.

CHOR. Ducite nunc sacram choream divae,
 Per nemus floriferum
 445 Ludentes, qui participes estis
 Pii festi.
 ΒΑCCH. Ego vero cum virginibus
 Ibo & foeminis,
 Ubi Dearum est pervigilium,
 450 Facem sacram portaturus.

STROPHE VERSUUM VI.

CHOR. Eamus in rosis referta
 Florida prata,
 Nostro more
 Pulcherrimis choreis
 455 Ludentes, quem morem beatae
 Horae quotannis reducunt.

ANTISTROPHE VERSUUM VI.

Solis enim nobis Sol
 Et lux jucunda *hic* est,
 Qui sumus initiati, pi-
 460 osque nos gessimus
 Et erga peregrinos,
 Et erga cives.

SCENA

v. 444. ἄνθερον ἀν' ἀισθ'] Supra ad v. 376.   v. 451. Χαράμεν ἐς πολυπόδες λιμῆνας] Supra ad
 v. 445. Οἷς μανθία θεοφίλης ἐογῆς] In Pluto v. 376.
 430. ἑσπερὶς μίτησι τὸ χρεῖσθ' ἄρπον.